Választás lesz — elengedik a leventebirságokat.

(A Délmagyarország munkatársától.) A választások előszele teljesen felboritotta a várost, de megmozgatta azokat is, akiknek valami kívánságuk van akár a kormánytól, akár a város hatóságától. A városházán egymást érik a küldöttségek, a külvárosrészi és a tanyai polgárok járulnak a polgármester elé és számitva arra, hogy a választások előtt könnyebben teljesülnek a kivánságok, különböző kérelmeket terjesztenek elő kögok, különböző kérelmeket terjesztenek elő közvezés, csatornázás, világitás tárgyában. A polgármester feltünő jó indulattal igér meg mindent és igy a küldöttségek azzal a titkos óhajtással távoznak tőle, hogy bárcsak beváltaná a polgármester a jóindulatu igéreteket a választások előtt.

Szerdán délelőtt szatymazi deputációt vezetett az egységes párt legujabb jelöltje, dr. *Tóth* Imre a polgármester elé. A polgármester a leginkább asszonyokból álló küldöttséget a tanácsteremben fogadta, ahol dr .Tóth Imre elmondotta, hogy a szatymaziak *a leventebirságok* elengedését kérik. Ezután a leventebirságok kirovásának előzményeit ismertette. Kijelentette, hogy a szatymaziakat a vörös, szociálista agitátorok bujtották fel a levente intézmény ellen és a szatymazi szülők az agitátorok biztatására nem engedték el a gyermekeket a leventeórákra.

A polgármester röviden válaszolt a küldöttségnek, elmondotta, hogy törvény kötelezi a szülőker arra, hogy gyermekeiket elküldjék ezekre a leventeórákra. Aki nem teljesiti a törvényt, azt meg kell büntetni. Megigérte azonban, hogy kérelmüket jóindulatulag fogja elbirálni.

A küldöttség érkezéséről közben értesitették a főispánt is aki éppen az egységes párti korifeusokkal tárgyalt a listáról, de tárgyalásait félbeszakitva azonnal a tanácsterembe sietett, ahol beszédet tartott. Kijelentette, hogy a leventeintézményre szükség van. Meg van győződve arról, hogy a szatymaziak jóhiszeműen jártak el, éppen ezért kijelenti, hogy a birságokat el fogják engedni, de arra kéri a szatymaziakat, hogy ne üljenek fel semmiféle ellenzéki igérgetéseknek.

— Legyenek meggyőződve — mondotta végül a főispán, hogy mi hárman, a polgármester ur, dr. Tóth Imre ur és én testvérként fogunk össze, hogy magukon testvéreinken segitsünk.

Dr. Tóth Imre intésére erőltetett, de gyenge éljenzést hallattak a szatymaziak és aztán csendesen eltávoztak a városházáról.

A választás szele fuj. Az egységes párt jelöltje megkezdte a munkát és az igéretek is elhangzottak.

Igazoltattak és megverték egy soffőrt a Kárász-uccában.

A kurzuslap szerkesztője az igazoltatók között.

(A Délmagyarország munkatársától.) Keddről szerdára virradó éjjel hangos uccai botrány lármája zavarta meg az elcsendesedett Kárász ucca éjszakai nyugalmát. Nyolc-kilenc egyetemi hallgató, akik között jelen volt *Iván* Mihály is, a szegedi kurzuslap felelős szerkesztője, felelőtlen botrányt okozott ugy két óra felé, valószinüleg választási tréningképen.

A kis csoport a korzó sarkán álldogált, amikor egy autó kanyarodott elő a Kárász uccából. A fiatalemberek hangos és erélyes *állj*-t kiáltottak, mire a soffőr lassitott. A támadók azonban nem várták meg, mig a kocsi megállott, hanem utána iramodtak, megfogták, a kocsiból kiráncigálták Nógrády István soffőrt és kérdőre vonták, hogy miért nem állt meg parancsukra. A soffőr, aki tulajdonosa is az autónak, természetesen tiltakozott feltartóztatása ellen, a fiatalemberek erre nekitámadták, reprodukálhatatlan jelzőkkel illet ték, majd ütlegelni kezdték.

Nógrády István segitségért, rendőrért káltott A nagy zajra egymásután nyiltak fel a Kárász uccai ablakok és a felzavart polgárok bosszusan nézték az uccai botrány fejleményeit. A helyszinre csakhamar két rendőr is érkezett szétválasztotta a verekedőket és a támadó fiatalembereket, köztük Iván Mihályt is igazoltatták.

Értesülésünk szerint a fiatalemberek ellen éjszakai csendháboritás cimén a rendőrség már meg is inditotta az eljárást.

„Ugy látom, Alsótanya meginí nem kap semmit", — mondották az egységes párt szerdai alakuló ülésén.

Érdekes inditvány a jelölésekről és a választók érzelmeiről.

(A Délmagyarország munkatársától.) Szeged kormánypárti polgárait — mint ismeretes — még Teleki Pál hivta meg a szerdai ősgyülésre bucsubeszámolója keretében. A meghivásra körülbelül százhatvanan meg is jelentek szerdán délután 5 órakor a Kass-szálló nagytermében: egyetemi tanárok, állami és városi tisztviselők, papok, postások, vasutasok és néhány tanyai magyar.

A meghivót aláiró *Várhelyi* József pápai prelátus, amint az előre látható volt — nem jelent meg a pártgyülésen, betegségével mentette ki magát. Helyette dr. *Menyhárt* Gáspár egyetemi tanár lépett az elnöki emelvényre és üdvözölte a megjelenteket. Elmondotta, hogy a nemzetgyülés megszünt és igy rövidesen meg kell választania Szegednek is az országgyülési képviselőket.

— Hiven a régi tradiciókhoz — mondotta Menyhárt Gáspár — csak olyan képviselőket válasszunk, akik az egységes Bethlen-párt honmentő politikáját helyeslik. Szükséges épen ezért, hogy a város polgársága tömör egységgé szervezkedjen.

Az előkészitő bizottság megbizásából ezután felolvasta a megválasztásra ajánlott tisztikar névsorát, amelyet az ősgyülés természetesen egyhangulag elfogadott. *Elnökké* még is Várhelyi Józsefet választották meg, *társelnökökké* Teleki Pál grófot, Kószó Istvánt, Kiss Ferencet, dr. Tóth Imrét, dr. Széll Gyulát, Czigler Arnoldot, Back Bernátot, Pálffy Dánielt, Tóth Károlyt és dr. Szandtner Pált. Ugyvezető igazgatót hármat is választottak, dr. Török Bélát, dr. Polgár Pétert és dr. Hunyadi Vass Gergelyt. Választottak ezenkivül elnöki tanácsot is.

Dr. *Széll* Gyula a főispán figyelmeztetésére inditványozta, hogy az ügyvezető elnöki tisztséggel a pártgyülés Menyhárt Gáspárt ruházza fel. Inditványát elfogadták.

Menyhárt Gáspár ezután a következőket mondotta:

— Az alkotmányosság elve azt kivánja, hogy a választók maguk nevezzék meg a jelölteket. Megjegyzések: Ugy van, bizony ugy. (Mivel a pártvezetőségben a város minden társadalmi rétege képviselve van, azt inditványozom, hogy a pártgyülés hatalmazza fel a pártvezetőséget a jelölések megejtésére.

Menyhárt Gáspár beszéde közben a hátsó sorokból előóvakodik *Papdy* István, a röszkei esküdt és szépen meghajlik a közönség felé jelezve, hogy beszélni kiván. A főispán környezetében levő korifeusok azonban szeliden visszatolják és erősen kapacitálják, hogy ne bontsa meg felszólalásával az egységet. Papdy azonban ismét előretör, de visszatolják.

Az egység megmentése azonban mégsem sikerült, mert *Magyar* Péter lépett elő és szóla eképen:

— *Ugylátom, hogy Alsótanya meginí nem kap semmit, még igéretet sem, a sok elnök, alelnök, ügyvezető között egysincs a mi emberünk.*

— Dehogy nincs, — mondja Menyhárt Gáspár, — hiszen Barmos György plébános társelnök.

— *Az nem számit,* — állapitja meg Magyar Péter — nagyon tiszteljük a plébános urat, de *nem közülünk való ő se.*

Menyhárt Gáspár megnyugtatja Magyar Pétert, hogy a pártvezetőség majd kiegésziti önmagát és akkor majd beveszik a tanyaiakat is.

Magyar Péter fejcsóválva vonult vissza és most dr. *Lévay* Ferenc lépett elő és egy irást nyujtott át az elnöknek;

— Kérem méltóztassék ezt az inditványomat felolvasni — mondotta —, ha azonban ugy találná az elnök ur, hogy az inditványt a pártvezetőség is elintézheti, tessék majd ott felolvasni. Én megnyugszom abban, hogy jó helyre kerül igy is.

Ideges mozgás támadt az első sorokbas Lévay felszólalására. A főispán tagabólag rázza a fejét. Menyhárt Gáspár pedig kijelenti, hogy *majd a pártvezetőség intézi el az inditványt.* Ezután néhány szóval megköszöni az érdeklődést, arra kéri a megjelenteket, hogy fogjanak össze, mert csak igy akadályozhatják meg azt ,hogy ne olyanok kezébe kerüljenek a szegedi mandátumok, akiknek müködése nem lehet áldásos a hazára.

Ezzel véget is ért a megalakulás, a közönség lassan szétoszlott, a vezérkar azonban továbbra is a teremben maradt és megkezdte a tanyai békétlenek kapacitálását.

A gyülés után kérdést intéztünk Lévay Ferenchez, hogy mi volt inditványában, mire Lévay átnyujtotta inditványának másolatát, amelyet szószerint közlünk:

»Méltóságos Uram!

Mint a szegedi egységes párt 1926. évi november hó 21-iki vasárnapi ősgyülésének összehivóját, mint aki a szegedi jelölést irányitja, arra vagyok bátor felkérni, mint első kerületi választópolgár, hogy a lajstromos szavazásra való tekintettel ,amely szerint a hivatalos jelöltre egyöntetüen és kötelezően kell szavazni, a jelöltek személyének megválasztását az ősgyülésre bizn iméltóztassék, mert

mindennemü hivatalosnak és félhivatalosnak hirdetett jelölést a választó volgárok igen vegyes érzelmekkel fogadnak

és annak teheti k ia párt magát, hogy jelöltjeivel szemben a többi pártok jelöltjei jutnak mandátumhoz.

A hivatalosnak közölt jelöltek személye iránt legnagyobb tiszteletem nyilvánitása mellett ki kell jelentenem, hogy a felhozott közéleti és politikai érdemeik megitélésénél a város lakosságának felekezeti jellegére is tekintettel kell lenni, mert *a katolikus egyház egyik legintransingensebb tagjának politikai és közéleti felfogásával nem értenek egyet a református egyházközség cca négyezer választója, továbbá az evangélikus egyház ezer választója s az unitárius egyház ötszáz választója és a zsidó hitközség négyezer választója.* Nincsen megnyugtató módon biztositva az sem hogy a katolikus egyház választóinak hány százaléka követi tüzön, vizen keresztül a nevezett jelölt urat A jelöléseknél a statisztikát bizonyos tekintetben figyelembe kell venni, számitani kell az ellentétes politikai pártok erejével és némi tekintetben számot kell vetni a választópolgárok amaz alkotmányos érzületével, hogy a jelölések az eddigi formáknak és szokásoknak megfelelően *a választó polgárok részvételével* történjenek, vagy legalább is a jelenlétükben nem pedig 20 meghivott ur előtt a másik 7 ur előzetesen történt megállapodásának egyszerü felolvasásával.

A jelöléseknél az eddigiek szerint figyelembevették még azt is, hogy politikai és közéleti érdemeket 2—3 ur, vagy pedig a város választópolgárainak nagyobb csoportja ismeri-e el és méltányolja-e? Ez különösen fontos a mai választásoknál, amikor példa van rá, hogy sok éves és le nem tagadható közéleti és politikai érdemekkel rendelkező jelölteket a visszalépésre terrorizálnak, amikor egyes társadalmi osztályoknak reprezentánsait több izben és kifejezetten mellőznek és a társadalmi osztály elárulójaként kezelnek.

Ezért méltóztassék megengedni, hogy a párt keretén belől, még a kezdetek kezdetén orvosoltassanak ezen elkövetett hibák, — megtegyem a következő inditványomat, amelynek elfogadását kérem:

Ezen ősgyülést előkészitő ülés küldjön ki egy bizottságot a választópolgárok igazi és hamisitatlan képviselőjeként, aki azután nyil-